

Sygn. akt I ACa 1020/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Barbara Górczanowska</u>
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSA Grzegorz Krężolek
Protokolant:	st. prot. sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) .U. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 30 kwietnia 2012 r. sygn. akt I C 1309/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt IACa 1020/12

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 8 listopada 2012r.

Powód P. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 90.828,31 zł wraz z odsetkami od daty doręczenia pozwu do dnia zapłaty, ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości skutki zdarzenia, wywołującego szkodę oraz zasądzenia kosztów procesu. Na żadaną kwotę składało się zadośćuczynienie w wysokości 90.000 zł za krzywdę doznaną w wyniku obrażeń, jakim powód uległ w wypadku komunikacyjnym w dniu 10 lipca 2010r., spowodowanym przez ubezpieczoną w ramach

odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie (...) oraz odszkodowanie w kwocie 828,31 zł za wydatki poniesione na rehabilitację i leczenie. Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, kwestionując swoją odpowiedzialność co do zasady i wysokości.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2012r. w sprawie sygn. akt IC 1309/11 Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział I Cywilny zasądził od strony pozwanej (...) .U. spółka akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011 roku (pkt I sentencji), zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 828,31 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. (pkt II sentencji), ustalił odpowiedzialność strony pozwanej za ewentualne następstwa jakie mogą wyniknąć u powoda w związku ze zdarzeniem, zaistniałym w dniu 10 lipca 2010 roku (pkt III sentencji), oddalając powództwo w pozostałej części (pkt IV sentencji) i orzekł o kosztach postępowania, w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.903,10 zł tytułem kosztów procesu (pkt V sentencji), odstąpił od obciążania powoda kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa (pkt VI sentencji) oraz nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Kielcach) kwotę 2.585,20 zł tytułem kosztów sądowych (pkt VII sentencji).

Sąd I instancji ustalił, że w dniu 10 lipca 2010r. w M. I. B., kierując samochodem marki R. o numerze rejestracyjnym (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, doprowadzając do zderzenia z jadącym motocyklem marki Y. nr rej. (...) powodem P. W.. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 13 kwietnia 2011r. w sprawie XII K 1819/10 I. B. uznana została winną popełnienia powyższego czynu i skazana na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz grzywnę. I. B. w dacie zaistnienia szkody ubezpieczona była w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

Sąd Okręgowy podał, że z miejsca wypadku P. W. przewieziony został na oddział urazowo-ortopedyczny Wojewódzkiego Szpitala (...) w K.. Stwierdzono u powoda wieloodłamowe złamanie lewej rzepki, złamanie wyrostka rylcowatego kości promieniowej lewej oraz amputację paliczka paznokciowego palca IV ręki lewej. W oddziale dokonano opracowania chirurgicznego kikuta palca IV- go, zdeponowano i zespolono wyrostek rylcowaty kości promieniowej oraz zdeponowano i zespolono dwoma pętłami drutu złamaną rzepkę. Powód miał unieruchomione w szynie przedramię lewe oraz kończynę dolną lewą w tudorze gipsowym. Przez okres pobytu w szpitalu był unieruchomiony, nie mógł wstawać z łóżka, odczuwał silne dolegliwości bólowe, przyjmował leki. W dniu 14 lipca 2010r. powód wypisany został do domu z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. Następnie poruszał się przy pomocy kul przez około miesiąc. Cały czas odczuwał silny ból kolana. Wymagał pomocy przy ubieraniu, myciu. Leczenie powód kontynuował w poradniach (...) i (...), gdzie usunięto mu szwy oraz podjęto rehabilitację. Ze względu na występujący znaczny przykurcz wyprostny kolana powód poddany został zabiegowi operacyjnemu w Szpitalu (...) w B., gdzie przebywał w okresie od 8 listopada 2010r. do 15 listopada 2010r. W trakcie zabiegu operacyjnego dokonano usunięcia pętli drucianych z rzepki oraz uwolniono ją ze zrostów. Powód kontynuował leczenie kontrolne w przyszpitalnej poradni ortopedycznej w K.. W okresie od 29 listopada 2010r. do dnia 22 grudnia 2010r. odbywał rehabilitację w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) w K.. Sąd I instancji ustalił nadto, że w okresie od 23 sierpnia 2010r. do 8 stycznia 2011r. pobierał zasiłek chorobowy, zaś w okresie od 9 stycznia 2011r. do dnia 8 kwietnia 2011r. świadczenie rehabilitacyjne.

Zgodnie z ustaleniami Sądu Okręgowego, w chwili obecnej P. W. uskarża się na ograniczenie ruchomości i bóle lewego kolana, nasilające się podczas chodzenia. Nie może wykonać prawidłowego przysiadu, odczuwa dolegliwości bólowe palca IV lewego, zwłaszcza podczas ochłodzenia. W kończynie dolnej lewej powoda występują zaniki mięśni uda oraz podudzia. Na przedniej części kolana występują u powoda cztery linijne blizny pooperacyjne długości po 4 cm oraz łukowata blizna poniżej rzepki długości 13 cm. Utrzymuje się ograniczenie zgięcia kolana o 25%. Rzepka jest wyraźnie zdeformowana, mało ruchoma na boki. Na nadgarstku występuje u powoda drobna blizna po założeniu gwoździa z ograniczeniem zgięcia dłoniowego nadgarstka o 10%. Utrzymuje się dość znaczna tkliwość kikuta palca. Procent trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda wynosi łącznie 15% (2% z tytułu utraty paliczka paznokciowego, 3% z tytułu ograniczenia ruchomości lewego nadgarstka, 10% z tytułu wygojonego złamania rzepki ze zmianami na tylnej jej powierzchni, ograniczeniem zgięcia kolana i zanikami mięśni).

Sąd I instancji ustalił, że P. W. z zawodu jest technikiem mechanikiem urządzeń chłodniczych. Przed wypadkiem pracował jako monter klimatyzacji i wentylacji. Po wypadku podjął pracę jako kierowca ciężarówki, pracował w okresie od kwietnia do grudnia 2011r. Umowa o pracę została jednak rozwiązana z uwagi na przegrany przetarg przez pracodawcę. Obecnie nigdzie nie jest zatrudniony.

W świetle powyższych ustaleń, uznał Sąd Okręgowy, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie. Wątpliwości Sądu I instancji nie budziła odpowiedzialność odszkodowawcza strony pozwanej za następstwa wypadku, spowodowanego przez ubezpieczoną w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie (...), która prawomocnym wyrokiem została uznana za winną naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i doprowadzenia do zderzenia pojazdów, w wyniku czego P. W. doznał stłuczenia kolana lewego ze złamaniem rzepki, złamaniem kości promieniowej lewej i częściowej amputacji palca IV ręki lewej. Sąd I instancji wskazał, że wprawdzie w dacie zaistnienia zdarzenia P. W. nie posiadał uprawnień do kierowania motocyklami, jednakże strona pozwana nie wykazała, aby powyższa okoliczność w jakikolwiek sposób rzutowała na zaistnienie zdarzenia i pozostawała z nim w jakimkolwiek związku przyczynowym.

Uznał Sąd Okręgowy, że za skutki zdarzenia zaistniałego w dniu 10 lipca 2010r. powodującego szkodę odpowiedzialność na mocy zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych ponosi (...) S.A. w W. (art. 822 § 1 k.c.). Sąd Okręgowy wskazał, że powód, który doznał uszkodzenia ciała w wypadku spowodowanym przez I. B., zgodnie z przepisem art. 444 §1 k.c. może żądać naprawienia szkody, obejmującej wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty, stosownie zaś do art. 445 § 1 k.c. może żądać przyznania odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Sąd uwzględnił w całości żądanie powoda w zakresie odszkodowania w kwocie 828,31 zł w związku z wydatkami poniesionymi na leczenie i rehabilitację oraz zakup butów, które uległy zniszczeniu w czasie zdarzenia. Argumentował, że powód przedłożył faktury i rachunki na zakup paliwa w związku z dojazdami do szpitali, faktury zakupu leków, opłaty za szczepionki, których przyjęcie było konieczne w związku z zabiegami operacyjnymi, dowód uiszczenia opłaty za prywatną wizytę lekarską oraz paragon na okoliczność zakupu nowego obuwia w kwocie 249zł (k. 14-19). W ocenie Sądu I instancji wszystkie przedłożone przez powoda wydatki były niezbędne i celowe, jak również pozostawały w związku przyczynowym z doznany wypadkiem.

Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd Okręgowy wskazał, że w dacie zaistnienia wypadku powód miał 22 lata, był osobą zdrową, aktywną, grał w piłkę, pracował w swoim zawodzie. Po wypadku musiał zrezygnować z aktywności fizycznej, nawet jeżdżenie na rowerze sprawia mu ból. Wypadek znacznie ograniczył powoda w wyborze pracy, przekreślił również jego plany związane z ubieganiem się o pracę w straży pożarnej, gdyż powód nie powinien wykonywać prac wymagających wielogodzinnego stania lub chodzenia. Powód przeszedł dwa zabiegi operacyjne, co związane było ze znacznymi dolegliwościami bólowymi trwającymi przez okres około 6 miesięcy oraz utrudnieniami w codziennym funkcjonowaniu. Podkreślił Sąd I instancji, że powód nie wróci już do sprawności przed wypadkiem, gdyż na skutek zaistniałego zdarzenia doznał on 15 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda, które znajduje podstawę w art. 445 § 1 k.c., z uwagi na jego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz powstałe skutki, jest uzasadnione do kwoty 50.000 zł. W pozostałym zakresie Sąd I instancji oddalił powództwo jako wygórowane.

Sąd Okręgowy zasądził odsetki od kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia od dnia 14 czerwca 2011r., to jest od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, przyjmując, że od tej daty pozwany pozostawał w zwłoce.

Sąd I instancji uwzględnił żądanie w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za szkody mogące powstać u powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem, uznając, iż ma on interes prawny w żądaniu ustalenia w oparciu o przepis art. 189 k.p.c., gdyż – jak wynika z treści opinii biegłego - nie można wykluczyć powstania wtórnych późnych zmian zwyrodnieniowo-chondrtomalatycznych rzepki.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.100 k.p.c. w związku z art. 102 k.p.c., uznając za zasadne obciążenie stron kosztami postępowania po połowie. Wskazał Sąd, że łączna suma poniesionych kosztów sądowych to kwota 793,80 zł, z czego na każdą ze stron przypada kwota 396,90 zł. Skoro powód uiszczył zaliczkę na poczet

opinii biegłego w kwocie 500 zł, a obowiązany był uiścić kwotę 396,90 zł, zatem kwotę 103,10 zł Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda. Sąd zasądził nadto od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 zł tytułem połowy należnego wynagrodzenia pełnomocnika, łącznie zasądzając koszty procesu w wysokości 1903,10 zł. Brakujące koszty sądowe w związku z opinią biegłego i pozyskaną dokumentacją lekarską w kwocie 293,80 zł, jak również połowę należnej opłaty 2.291,40 zł Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa, natomiast biorąc pod uwagę okoliczności sprawy i sytuację powoda Sąd I instancji odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi związanymi z nieuiszczonym wpisem.

Powyższy wyrok w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt I w zakresie kwoty 20.000 zł, zasądzonej na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty oraz w pkt III, a także w pkt V i VII w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu zaskarżyła strona pozwana, zarzucając naruszenie art. 445 § 1 k.c. przez uznanie przez Sąd, iż odpowiednim dla powoda zadośćuczynieniem jest kwota 50.000 zł, a nadto naruszenie art. 233 k.p.c. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na uznaniu, iż rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia w wysokości 50.000 zł.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę wyroku w pkt I przez oddalenie powództwa w zakresie żądania zadośćuczynienia w części tj. co do kwoty 20.000 zł oraz zmianę pkt III przez oddalenie powództwa o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, a także zmianę pkt V i VII w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach stosownie do zmiany pkt I i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za dwie instancje, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podstaw zaskarżenia strona pozwana podniosła, że w świetle wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego dr R. L. aktualny stan zdrowia powoda jest dobry, odzyskał on zdolność do pracy, zatem trudno uznać, jak uczynił to Sąd I instancji, że wypadek znacznie ograniczył powoda w wyborze pracy. Brak ofert pracy dla powoda z uwagi na bezrobocie w rejonie, w którym zamieszkuje, pozostaje zaś poza bezpośrednim związkiem przyczynowym z wypadkiem, jakiemu uległ. Skarżący wskazał także na brak związku z przebyłym wypadkiem niemożności podjęcia przez powoda pracy w straży pożarnej, skoro - jak wynika z zeznań powoda - jeszcze przed wypadkiem podejmował on próby podjęcia pracy w straży pożarnej, jednak nie przeszedł testów kwalifikacyjnych. W ocenie pozwanego uzasadnione było również odniesienie wysokości uznanego przez Sąd za odpowiednie zadośćuczynienia do kwot zasądzanych w innych sprawach o zadośćuczynienie, a dokonane porównanie wskazuje, że zasądzone przez Sąd Okręgowy zadośćuczynienie jest nadmierne.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie znajduje uzasadnionych podstaw.

Strona pozwana, kwestionując zaskarżone orzeczenie, sformułowała zarówno zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego, jak i przepisów procedury. W tej sytuacji w pierwszej kolejności wymaga rozważenia zarzut naruszenia przepisów procesowych, bowiem zarzuty naruszenia prawa materialnego mogą być właściwie ocenione tylko na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Należy zaznaczyć, że najistotniejsze ustalenia faktyczne, posiadające znaczenie dla oceny wyroku i zarazem apelacji, są niekwestionowane. I tak niesporne są okoliczności wypadku, jakiemu uległ powód, niesporne są także poniesione przez powoda w wyniku wypadku obrażenia ciała, przebieg leczenia, aktualny stan zdrowia poszkodowanego oraz zakres opieki, jakiej wymagał. Ustalenia faktyczne w tym przedmiocie dla potrzeb postępowania apelacyjnego wypadają zatem – przy ich akceptacji – recypować.

Naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. (jak można wnioskować - § 1) skarżący upatruje zaś w przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, polegającej na uznaniu, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia w wysokości 50.000 zł. Wbrew treści powołanego art. 233 § 1 k.p.c., ani samo sformułowanie zarzutów, ani ich uzasadnienie, nie wskazują w istocie na uchybienie przez Sąd pierwszej instancji zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w powołanym przepisie. Przypomnieć należy, iż wskazany przepis reguluje jedynie kwestię oceny wiarygodności i mocy (wartości) dowodowej przeprowadzonych w sprawie dowodów, a nie wyprowadzonych z materiału dowodowego wniosków. Prawidłowe zarzucenie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

wymaga wskazania konkretnego dowodu przeprowadzonego w sprawie, którego zarzut ten dotyczy i podania, w czym skarżący upatruje wadliwą jego ocenę. Skarżący tymczasem żadnych twierdzeń w tym zakresie nie podnosi, a zarzuty apelacji - przy niespornym de facto stanie faktycznym sprawy - sprowadzają się do zakwestionowania swobodnego uznania Sądu, że zadośćuczynienie dla powoda w kwocie 50.000 zł jest „odpowiednią sumą” dla zrekompensowania doznanej przez niego krzywdy.

Nietrafność zarzutów, kwestionujących sposób oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, powoduje, że Sąd Apelacyjny, uznając ustalenia faktyczne, poczynione przez Sąd I instancji za niewadliwe, przyjął je za własne, czyniąc podstawą rozstrzygnięcia.

Przechodząc do oceny zarzutów, które wymierzone są w sposób zastosowania norm prawa materialnego, uznać należało, że także i one nie zasługują na uwzględnienie. Podkreślenia wymaga, że niewymierny w pełni charakter okoliczności, które Sąd I instancji bierze pod rozwagę przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia stosownie do art. 445 § 1 k.c. sprawia, że Sąd ten ma pewną swobodę w orzekaniu. Określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę stanowi w tym wypadku uprawnienie sądu merytorycznie rozstrzygającego sprawę w I instancji. Skorygowanie przez sąd odwoławczy wysokości przyznanego zadośćuczynienia jest możliwe jedynie wówczas, gdy Sąd I instancji pominie ogólnie uznawane kryteria ustalania wysokości zadośćuczynienia, względnie gdy wystąpi dysonans pomiędzy poprawnie sformułowanymi przesłankami w ujęciu ogólnym, a zindywidualizowanymi przesłankami dotyczącymi konkretnej osoby pokrzywdzonej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2011 r. II CSK 682/10). Podsumowując, jedynie gdyby zadośćuczynienie zasądzone w niewspółmiernie nieodpowiedniej wysokości, Sąd II instancji uprawniony byłby je skorygować, w przeciwnym razie wkroczyłby w sferę tzw. sędziowskiego uznania, o jakim mowa w art. 445 § 1 k.c.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego tej swobody w orzekaniu Sąd pierwszej instancji nie nadużył. Zasądzona kwota 50.000 zł jest adekwatna zarówno do rozmiaru cierpień powoda, związanych z uszkodzeniami ciała, doznanymi w wypadku, jak i ich skutkami na przyszłość. Sąd Okręgowy należycie wziął pod rozwagę zarówno ból i cierpienie doznane przez powoda oraz czas ich trwania, jak i ograniczenia życiowe, które związane są z doznany uszczerbkiem na zdrowiu. Wbrew stanowisku apelacji okoliczność, że powód nie utracił zdolności do pracy w wyuczonym zawodzie instalatora urządzeń chłodniczych, nie minimalizuje jego krzywdy, spowodowanej urazem, odniesionym w wyniku wypadku. Jakkolwiek w chwili obecnej stan zdrowia powoda biegły ocenił jako dobry, nie można pomijać tego, że powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15% z uwagi na utratę paliczka paznokciowego, ograniczenie ruchomości nadgarstka lewego oraz ograniczenie zgięcia kolana, spowodowane złamaniem rzepki. Wnioski opinii biegłego wskazują, że pomimo zakończenia procesu leczenia nie doszło do przywrócenia stanu zdrowia powoda sprzed wypadku, w dalszym ciągu może on odczuwać dolegliwości bólowe, a nadto wymaga kontynuowania rehabilitacji (k. 169v). Zasadnie także Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w dziedzinie życia społecznego powoda, wskazując na jego ograniczenie w wyborze pracy. Niewątpliwie bowiem powód nie będzie w stanie podjąć zatrudnienia na stanowiskach, wymagających długotrwałego chodzenia czy stania, co – przy uwzględnieniu jego kwalifikacji zawodowych – prowadzi do ograniczenia w wyborze przyszłej drogi zawodowej. Podobnie przekreślone zostały plany powoda związane z ubieganiem się o zatrudnienie w straży pożarnej z uwagi na ustawowy wymóg posiadania zdolności fizycznej do pełnienia tej służby. Taką zaś powód przed wypadkiem posiadał, skoro jak wynika z jego zeznań, testy sprawnościowe przeszedł pozytywnie i czekał na ogłoszenie nowego naboru do straży.

Dokonanej przez Sąd I instancji oceny nie podważają przywołane w apelacji rozstrzygnięcia sądowe w innych sprawach, których przedmiotem było żądanie zadośćuczynienia. Zaznaczenia wymaga, że ocena kryteriów decydujących o wysokości zadośćuczynienia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Dlatego konfrontacja danego przypadku z innymi może dać jedynie orientacyjne wskazówki co do poziomu odpowiedniego zadośćuczynienia. Kierowanie się przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia sumami zasądzanymi z tego tytułu w innych sprawach może tylko zapobiegać powstawaniu rażącej dysproporcji w podobnych sprawach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia

29 maja 2008 r. II CSK 78/08). Wysokość świadczeń przyznanych w innych sprawach, choćby w podobnych stanach faktycznych, nie może zaś stanowić dodatkowego kryterium miarkowania zadośćuczynienia

W konsekwencji zarzut naruszenia art. 445 § 1 k.c. przez błędne jego zastosowanie jest nieuzasadniony.

Nie znajduje także uzasadnionych podstaw apelacja w zakresie, w jakim została wymierzona przeciwko rozstrzygnięciu, zawartemu w pkt III zaskarżonego orzeczenia. Jakkolwiek skarżący zakwestionował wyrok Sądu I instancji w części, dotyczącej ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualne następstwa wypadku w przyszłości, strona pozwana nie podniosła, zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c., żadnych zarzutów, skierowanych przeciwko temu rozstrzygnięciu, co czyni apelację w tym zakresie bezzasadną już wobec braku jej jakiegokolwiek uzasadnienia. Nie można zaś negować, że co do zasady powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009 r. III CZP 2/09). Trafnie przyjął Sąd I instancji, że z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, skoro u powoda nie można wykluczyć wtórnych zmian zwyrodnieniowych narządu ruchu (wnioski opinii chirurgiczno-ortopedycznej k. 153).

Wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia w kierunku postulowanym przez skarżącego, brak było także podstaw do ingerowania w rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu, zgodnie z wnioskiem apelacji. Z uwagi na powyższe apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu, o czym orzeczono na zasadzie art. 385 k.p.c. jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zasądzając od strony pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów postępowania apelacyjnego, na które składa się kwota wynagrodzenia pełnomocnika, w wysokości ustalonej stosownie do § 6 pkt 5 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.